

РЕШЕНИЕ

№ 3181

гр. София, 11.05.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 9 състав,
в публично заседание на 29.04.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Камелия Серафимова

при участието на секретаря Анжела Савова, като разгледа дело номер **12047** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Настоящото административно производство е по реда на чл.197,ал.2 ДОПК.
Образувано е по жалба на [фирма]- [населено място] срещу Решение № ПО-115/17.11.2021 година на И.Д Директор ТД на НАП- С..
Развитите в жалбата оплаквания са за незаконосъобразност на атакуваното решение. Твърди се, че неправилно Директор ТД на НАП-С. не е обсъдил възраженията за липса на форма на Постановлението за налагане на предварителни обезпечителни мерки, като същото не съдържа дата на издаването му. Твърди се още, че Директор ТД на НАП не е обсъдил липсата на основания за обезпечителната нужда и не е ясно как е определен размерът на подлежащото на обезпечение задължение липсват мотиви относно налагането на предварителни обезпечителни мерки. Иска се отмяна на Решението и отмяна на Постановлението за налагане на предварителни обезпечителни мерки.

В съдебно заседание, жалбоподателят- [фирма] редовно уведомен при условията на чл.138,ал.2 АПК се представлява от адвокат М., редовно упълномощен, който поддържа жалбата на заявените основания и моли да бъде уважена. Заявява претенция за присъждане на разноски.

Ответникът по жалбата- И.Д Директор на ТД на НАП- [населено място], редовно уведомен при условията на чл.138,ал.2 АПК се представлява от юрисконсулт Р., редовно упълномощена, която оспорва жалбата като неоснователна и заявява

претенция за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София-град след като прецени събраните по делото доказателства, ведно с доводите и изразените становища на страните, при условията на чл.142, ал.1 АПК, вр. с чл.188 ГПК, прие за установено следното:

Със Заповед за възлагане на ревизия от 28.07.2021 година на Началник сектор“ Ревизии“ при ТД на НАП- [населено място] е възложено извършването на ревизия на [фирма]–гр. С. определил състава на ревизиращия екип, обхвата на ревизията по видове задължения и по периоди- Корпоративен данък за периода от 01.01.2020 година-31.12.2020 година, ДДС за периода- 01.01.2020 година-31-12.2020 година и срокът на ревизията.

Със Заповед № 666/30.09.2021 година на Изпълнителен директор на НАП- [населено място] М. Н. на длъжност- главен инспектор по приходите е преназначен на длъжността - Директор ТД на НАП- С. считано от 19.11.2021 година.

Със Заповед за изменение на ЗВР от 28.10.2021 година на Началник сектор“ Ревизии“ при ТД на НАП- [населено място] е определен нов срок за завършване на ревизията на жалбоподателя.

На 29.10.2021 година органите по приходите, включени в състава на ревизиращия екип депозирали Искане до Публичен изпълнител при ТД на НАП- С. за налагане на предварителни обезпечителни мерки.

На 03.11.2021 година Публичен изпълнител при ТД на НАП– С. с Постановление, изх. № С-210022-023-002 за налагане на предварителни обезпечителни мерки на основание чл.121, ал.1 от ДОПК за обезпечаване на очаквано публично вземане на основание чл.121, ал.1 от О. наложил- Запор върху налични и постъпващи суми, депозити, както и вложени вещи в трезори, включително съдържанието на касетите, както и суми, предоставени за доверително управление или върху налични и постъпващи суми по платежни сметки, открити при доставчика на платежни услуги в две търговски банки за сумата от 32 361,67 лева и запор върху МПС, собственост на длъжника със застрахователна стойност- 140 300 лева, и забранил разпореждането със заповираното имущество.

Постановлението е връчено на пълномощник без да е посочена датата на получаването му.

На 11.11.2021 година дружеството жалбоподател депозирало жалба до Директор ТД на НАП- С., а на 17.11.2021 година, И.Д. Директор ТД на НАП- С. с Решение № ПО-115 оставил жалбата на дружеството жалбоподател срещу Постановлението за налагане на предварителни обезпечителни мерки от 03.11.2021 година без уважение като неоснователна.

Решението е връчено на електронния адрес на жалбоподателя на дата 23.11.2021 година.

Със Заповед от 23.12.2021 година на Началник сектор “Ревизии“ ревизията на дружеството– жалбоподател е спряна за срок от 23.12.2021 година до 23.08.2022 година.

По делото са приложени всички събрани в хода на административното производство доказателства.

С оглед на така установената фактическа обстановка, Административен съд-София-град намира предявената жалба за процесуално допустима, подадена в преклузивния срок по чл.197, ал.2 ДОПК от процесуален представител на легитимирана страна и при наличие на правен интерес от обжалване. Разгледана по

същество, същата се явява основателна, но по съображения, различни от сочените в нея.

Обжалваното решение по жалба срещу Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки е акт, подлежащ на съдебен контрол и при проверка законосъобразността му, съдът следва да прецени актът издаден ли е от компетентен орган и в предписаната от закона форма, спазени ли са процесуално-правните и материално-правните разпоредби на ДОПК.

Обжалваното Решение е издадено от некомпетентен орган и е нищожно.

Обжалваното решение е издадено от некомпетентен орган- И.Д. Директор ТД на НАП, като още с Определението за насрочване Съдът УКАЗА НА ОТВЕТНИКА ПО ЖАЛБАТА, ЧЕ ЗА ОБСТОЯТЕЛСТВОТО, ЧЕ Е. М. Н. КЪМ ДАТАТА НА ИЗДАВАНЕ НА РЕШЕНИЕТО Е ЗАЕМАЛ ДЛЪЖНОСТТА- И.Д. ДИРЕКТОР ТД НА С. , НЕ СОЧИ ДОКАЗАТЕЛСТВА.

Доказателства за това обстоятелство, че към датата на издаване на Решението Е. М. Н. е изпълнявал длъжността- И.Д. Директор ТД на НАП-С. по делото не са представени. Приложената Заповед от 30.09.2021 година на Изпълнителен директор на НАП- С., с която същият преназначил Е. М. Н. на длъжността- Директор ТД на НАП- С. считано от 19.11.2021 година, по никакъв начин не може да обуслови компетентност на органа, издал обжалваното Решение, защото няма доказателства, че към датата на издаване на Решението Е. М. Н. е изпълнявал длъжността- И.Д. Директор ТД на НАП-С.. Липсата на компетентност у издателя на Решението, прави последното нищожно. В най-общ смисъл, компетентността на определен административен орган посочва кръга от въпроси, с които той е оправомощен да се занимава, както и правомощията, с които органът разполага за решаването на тези въпроси и с оглед издаването на юридически/административни актове/, компетентността представлява нормативно признатата способност на даден орган да издаде определен акт. Компетентността на държавните органи е израз на специализацията на функциите на държавно управление и очертава кръга от задачи, възложени на отделните органи по осъществяването на определени държавни функции. Най-често, компетентността се определя като система от правомощия-съвкупност от права и задължения от особен характер, предоставени на органа за осъществяване на държавната власт. Значението на компетентността при издаване на административни актове е толкова голяма, че законодателят отчитайки тази значимост е въздигнал липсата на компетентност в първо то основание за оспорване на административните актове-чл.146, т.1 АПК/приложим по силата на препращащата норма на параграф 2 от ДОПК/. Липсата на компетентност у издателя на обжалваното решение, прави последното нищожно, непораждащо правни последици и предпоставя обявяването и, и административната преписка следва да върната на компетентния орган- Директор ТД на НАП- С. за ново произнасяне, при което, компетентният орган следва да отговори на всички доводи в жалбата и да разгледа спора по същество.

С оглед изхода на спора, претенцията на ответника по жалбата за присъждане на юрисконсултско възнаграждение е неоснователна и не подлежи на уважаване. В полза на жалбоподателя следва да се присядат направените разноски в размер на 50 лева-заплатена държавна такса. Жалбоподателят е представляван от адвокат, но в

представеното пълномощно липсва договорено, респективно на това заплатено адвокатско възнаграждение. С представянето на списък на разноските по [чл. 80 ГПК](#), не отпада задължението на страната да представи и самия Договор, в който е уговорено възнаграждението. Горното е необходимо, за да прецени съдът дали е налице пълно тъждество между договореното и реално заплатеното възнаграждение, а в конкретния случай такива доказателства липсват. Съдебни разноски за адвокатско възнаграждение се присъждат ,когато страната е заплатила възнаграждението. В договора следва да е вписан начинът на плащане - ако е по банков път, задължително се представят доказателства за това, а ако е в брой, то тогава вписването за направеното плащане в договора за правна помощ е достатъчно и има характера на разписка/ аргумент от Тълкувателно решение по [Тълкувателно дело № 6/2012 г.](#) на ОС на ГК и ТК и разясненията по т.1 от същото не водят до извод, различен от горния. В този смисъл е Определение № 10681 от 28.08.2017 г. на ВАС по адм. д. № 8610/2016 г., VII о., докладчик съдията Д. М..

Съдебните разноски са разходите на страните, произтичащи от участието им в административното производство. Всяка от страните по делото е отговорна за направените разноски.Отговорността за разноски по принцип е обективна/ безвиновна/, защото загубила спора страна отговаря за разноски, дори ако е положила най- голямо старание да води процеса добросъвестно. Съгласно разпоредбата на чл.81 от ГПК, по присъждането на разноски, съдът се произнася във всеки акт,с който приключва разглеждането на делото в съответната инстанция.Отговорността за разноските е гражданско облигационно отношение, то произтича от процесуалния закон и е уредено от него. Задължението за разноски произтича от неоснователно предизвикания правен спор и тежестта за тях е за страната, която неоснователно е предизвикала същия.

Воден от горното и на основание чл.197,ал.4, ДОПК, Административен съд София град

Р Е Ш И :

ОБЯВЯВА НИЩОЖНОСТТА НА Решение № ПО-115/17.11.2021 година на И.Д Директор ТД на НАП- С..

ИЗПРАЩА АДМИНИСТРАТИВНАТА ПРЕПИСКА НА ДИРЕКТОР ТД НА НАП- С. ЗА НОВО ПРОИЗНАСЯНЕ ПРИ СПАЗВАНЕ НА ДАДЕНИТЕ УКАЗАНИЯ ПО ТЪЛКУВАНЕТО И ПРИЛАГАНЕТО НА ЗАКОНА. ОСЪЖДА И.Д ДИРЕКТОР ТД НА НАП- С. ДА ЗАПЛАТИ НА [фирма] ГР. С. СУМАТА ОТ 50 ЛЕВА- РАЗНОСКИ ПО ДЕЛОТО, КАТО СЪЩАТА СЛЕДВА ДА БЪДЕ ВЪЗСТАНОВЕНА ОТ БЮДЖЕТА НА ТД НА НАП- С..

На основание чл.138,ал.1 АПК, препис от решението да се изпрати на страните. Решението е окончателно и не подлежи на обжалване, съгласно разпоредбата на чл.197,ал.4 от ДОПК.

СЪДИЯ:

